

“Armoede anders aanpakken”

Minister Liesbeth Homans (N-VA) doet haar beleidsplannen uit de doeken

Vlaams viceminister-president Liesbeth Homans is de voorbije weken niet uit het nieuws weg te denken. Er is de conceptnota radicalisering, er is de integratie van OCMW's in gemeentediensten. Nu doet ze ook haar plannen voor armoedebestrijding uit de doeken. Nog meer in de portefeuille zitten van de mensen wil ze niet, ook niet als er extra moet bespaard worden.

Liesbeth Homans (41), in de Vlaamse regering bevoegd voor onder andere Inburgering, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, was niet gelukkig met de uitspraken van Selahattin Koçak vorige week in deze krant. “Ik pik het niet dat het debat rond radicalisering vermengd wordt met het debat rond racisme en discriminatie. Die twee staan los van elkaar. Wie wel die link legt, maakt er weer een debat van tussen wij en zij, tussen niet-moslims en moslims. Ik wil dat niet. Wat heeft dit debat trouwens met racisme te maken? Ik ontken niet dat racisme en discriminatie bestaan, maar Vlaanderen is in het algemeen een open samenleving.”

Is de islam dan het probleem?

Nee. De islam is wel een godsdienst die ertoe leidt dat bepaalde mensen radicaliseren en naar Syrië trekken. Maar dat gaat over een marginale minderheid. Ik wil geen geloofsgemeenschap stigmatiseren. De radicalisering gebeurt trouwens hoofdzakelijk achter de com-

puter, niet in de moskee. Als er één rode draad is, dan wel dat bijna alle geradicaliseerde jongeren uit gebroken gezinnen komen. Daar moeten we onze aandacht op vestigen. Eerstelijns werkers zoals leerkrachten en straatwerkers moeten opgeleid worden om die signalen sneller op te pikken. Ook de ouders dragen een grote verantwoordelijkheid. Het is niet omdat hun kind thuis achter zijn computer zit, en niet op straat rondhangt, dat alles goed gaat.

Als het televisieprogramma Volt discriminatie blootlegt bij 6 op 8 interkantoren, dan stel ik me toch vragen bij die open samenleving.

Ik ontken dat ook niet. Maar ik weiger te doen alsof elke werkgever een potentiële racist is. Migranten krijgen hier wel degelijk kansen. Ze moeten ze ook willen grijpen. Dat is het positieve verhaal van integratie dat wij brengen. Wie slachtoffer is van racisme of discriminatie heeft voldoende kanalen om dat te melden. Het instituut van meneer De Witte (*Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding, red.*) is genoegzaam bekend. De daders kunnen niet hard genoeg gestraft worden.

Armoedebestrijding is een prioriteit van deze regering. De cijfers zijn schrijnend. Meer dan tien procent

van de Vlamingen leeft onder de armoedegrens. Hoe gaat u dat aanpakken?

Anders dan mijn voorganger (*Ingrid Lieten van sp.a, red.*). Ik stap af van de projectmatige aanpak. Hier een projectje van 5.000 euro, daar eentje van 7.000 euro. Ik wil structureel werken. Belangrijk is ook dat de federale regering zich engageert om de laagste uitkeringen op te trekken tot de Europese armoedegrens. De socialisten hebben 25 jaar geregeerd, maar het leefloon is nooit verhoogd.

Maak uw structurele aanpak eens concreet.

Een eerste punt is inzetten op sociale restaurants, de 1-euro-maaltijden. Ten tweede gaan we de voedingsindustrie logistiek ondersteunen om hun voedseloverschotten gratis te

verdelen. Dat zal eerst in enkele pilotgemeenten uitgetest worden. Ten derde wil ik meer middelen uittrekken voor participatie van kinderen aan sport- en jeugdactiviteiten. Je moet als overheid niet alleen

tussenkomen in het lidgeld, kinderen willen ook mee op kamp of een aangepaste uitrusting dragen. Niets zo erg voor een kind als basketten in een shirtje waar als het ware OCMW op staat. Dat kan perfect in samenwerking met lokale besturen geregeld worden.

Hoe gaat u dat betalen? De gemeenten zitten financieel aan de grond.

Ons budget voor armoedebestrijding blijft op 6,5 miljoen euro. In het verleden ging er te veel geld daarvan naar onderzoek, maar dat leverde geen daling van de armoedecijfers op. Ik wil een deel van die middelen gebruiken voor die drie structurele projecten.

Specialisten juichen die structurele benadering toe, maar betreuren concrete maatregelen zoals de verhoging van het minimumtarief van de kinderopvang. Dat zal meer mensen in armoede duwen.

Nee, toch niet. Men vergeet altijd dat wij sociale correcties doorvoeren. Wordt het minimumtarief opgetrokken? Ja, want wij hebben gezocht naar extra inkomsten. Maar de laagste tarieven van 1,56 euro en 3 euro blijven wel behouden, weliswaar voor een beperktere groep. We zorgen er ook voor dat werkloosheidsval vermeden wordt: werken zal aantrek-

Liesbeth Homans: “Ik vind niet dat we nog een extra inspanning van de mensen kunnen vragen. Het is eventjes genoeg geweest.”

kelijker blijven dan niet werken. Nu, je moet je ook durven afvragen wat de essentie is van gesubsidieerde kinderopvang. Volgens mij dient dat in eerste instantie voor mensen die gaan werken, die dus bijdragen tot het in stand houden van ons sociaal systeem. Het klopt dat het beter is voor kinderen die in armoede opgroeien dat ze naar de kinderopvang gaan, in plaats van thuis te zitten of meegenomen te worden op café. Maar de overheid kan voor hen andere oplossingen uitwerken. Er zijn nu al steden bijvoorbeeld die in kader van hun lokaal sociaal beleid heel goedkope opvang organiseren voor kinderen in armoede.

De hervorming van de kinderbijslag, elk kind krijgt evenveel, botst op diezelfde kritiek. Dat zal meer mensen in armoede duwen.

Opnieuw: men vergeet de sociale toeslagen. Alleen gaan wij die toeslagen niet langer baseren op het statuut van de ouders, maar op hun inkomen, ook uit arbeid. Vandaag krijgt iemand met een leefloon wél een toeslag, maar iemand die werkt en maar evenveel verdient, niet. Dat kan niet.

Moet er binnen het bestaande kinderbijslagbudget geen groter deel naar sociale toeslagen gaan en een kleiner deel naar de basisbedragen? Die verhouding is nu 4 op 96.

Die verhouding is nu 4 op 96. Dat is een interessante suggestie. Je kan je ook afvragen of iedereen kinderbijslag nodig heeft. Nu, als minister is mijn persoonlijke mening niet relevant. Het standpunt van deze regering is dat elk kind een bijslag krijgt. Minister Jo Vandeurzen (CD&V) breekt momenteel zijn

hoofd over deze complexe materie. Hij zal niet over één nacht ijs gaan.

Deze week raakte bekend dat de OCMW's verdwijnen in 2019. Wat betekent dat voor de mensen?

Het stigma valt weg, dat is het grote voordeel. De OCMW's verdwijnen niet, ze worden geïntegreerd binnen de stads- en gemeentediensten. Vandaag doen gemeenten en OCMW's dikwijls hetzelfde: daklozenopvang, ouderenzorg, drugpreventie. Het is beter die krachten te bundelen. We gaan er wel over waken dat de individuele hulpvragen, een leefloon en dringende medische hulp bijvoorbeeld, weggehouden worden van het politieke gewoel van een gemeenteraad. Die zaken moeten in een apart sociaal comité in alle sereniteit besproken worden waar als het van mij afhangt niet enkel politici in zetelen, maar ook mensen uit het middenveld bijvoorbeeld.

“ We gaan de voedingsindustrie ondersteunen om hun voedseloverschotten gratis te verdelen

Zal de Vlaamse regering de mensen nog extra inspanningen vragen nu blijkt dat de begroting van 2014 toch weer in het rood gaat?

We hebben ten eerste al een marge gelaten voor eventuele tegenvallers. En als we opnieuw moeten ingrijpen, dan gaan we naar de eigen overheid kijken. Ik vind niet dat we nog een extra inspanning van de mensen kunnen vragen. Ik denk dat er niemand in de regering daarvoor staat te springen. Het is eventjes genoeg geweest.

Bent u het als Vlaams-nationalist intussen al gewoon dat uw partij in de federale regering mee gaat bewijzen dat ons land wel degelijk werkt?

Wij hebben onze verantwoordelijkheid genomen. Wat was het alternatief? Het land overlaten aan de socialisten en binnen vijf jaar vaststellen dat niemand nog een job heeft? Wij laten nu eerst het sociaaleconomisch herstel primeren. Daarna zal er tijd genoeg zijn om over confederalisme te praten. Dat blijft volgens ons de meest ideale staatsvorm.

(Paul Cobbaert/foto Imagedesk/Kris Van Exel)

Twitter mee: #dezondag